

РЕШЕНИЕ

№ 7915

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6838** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Салама ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Л., чрез адвокат Т. И.-САК, против отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ с рег. № 536400-38625/05.07.2023г. на За Директора на Дирекция „Миграция“ МВР, с която чужденеца е уведомен, че молбата му за изменение на обезпечителната мярка няма да бъде удовлетворена.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореното уведомление, като се твърди, че са представени изискуемите документи и в този смисъл изводът за неотстраняване на констатираните нередовности в молбата, е неправилен и незаконосъобразен. Излага още, че не са спазени изискванията на Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година. Иска се от съда отмяна на оспорения акт. В съдебно заседание претендира адвокатско възнаграждение, като представя договор за правна защита.

Ответникът - Директорът на Дирекция „Миграция“ МВР, оспорва жалбата чрез юрк. Т.. Поддържа, че изискването на паспорт от страна на административния орган е свързано с преценката му коя алтернативна мярка би могла да се приложи, тъй като при преценката си органът не е обвързан от искането в молбата. По отношение на декларациите от Г. и Р. М. твърди, че административният орган е изискал същите да бъдат с нотариална заверка на съдържанието, тъй като двамата са съсобственици и нотариусът би извършил надлежна проверка на този факт. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Няма спор между страните, а се установява и от приетата административна преписка, че на 05.02.2023г. е извършена проверка от служители на 07 РУ СДВР, при която е установено, че за Салама А. е издадено решение за отказ за предоставяне на международна закрила от ДАБ МС, като той е депортиран от Германия на 14.03.2016г. през ГКПП Летище С.. Тъй като при проведената беседа с А. Салама, той е заявил, че категорично отказва да се върне в страната си произход и иска да се установи в друга държава, е изготвено предложение за издаване на заповед за ПАМ „Връщане до страна по произход“ спрямо него. Спрямо жалбоподателя на А. Салама ЛНЧ [ЕГН], има издадена заповед №5392 ПАМ-312/05.02.2023г. на Главен оперативен дежурен ВПД началник 04-сектор при ООДЦ-СДВР на основание чл.41 т.4 ЗЧРБ за налагане на принудителна административна мярка по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ „Връщане до страна на произход-Л.“ /л.67/, обезпечена със заповед рег. №5392 ПАМ-313/05.02.2023г. за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ за срок не повече от шест месеца /л.68/.

На 16.02.2023г. е проведена беседа с Салама А., в която му е разяснено отново, че е незаконно пребиваващ на територията на страната, за което му е наложена ПАМ и трябва да се завърне в страната си на произход-Л.. Салама А. е заявил, че желае да се върне доброволно в страната си на произход, но отказва да попълни декларация за доброволно връщане, тъй като се е свързал с Международната организация по миграция на Р България с цел издаването му на национален паспорт, необходим за завръщането му.

На 15.03.2023г отново е проведена същата беседа, при която А. Салама е заявил, че все още няма отговор на какъв етап е организацията по издаването му на паспорт.

На 02.06.2023г. А. Салама е подал молба чрез СДВНЧ-С. към Дирекция „Миграция“ МВР до Директора на дирекция „Миграции“ С., с която се иска замяна на наложената спрямо него обезпечителна мярка по чл.44 ал.6 ЗЧРБ-„принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ“ с по-лека такава по чл.44 ал.5 т.1 ЗЧРБ-„ежеседмично явяване на чужденец в териториална структура на МВР по местопребиваване“. Към молбата се представя нотариално заверена декларация от Г. С. М. в качеството му на собственик на жилище в [населено място],[жк], [улица] ет.5, ап.24Б, че ще осигурява жилище и издръжка на А. Салама за времето до изпълнение на наложената ПАМ /л.24 и л.25/. Приложено е и банково удостоверение, че към 29.05.2023г. наличното салдо на Г. С. М. е в размер на 11 370.22 лева. /л.32/, нотариален акт за собственост на жилището в [населено място],[жк], [улица] ет.5, ап.24Б, видно от който собственици са Р. С. М. и Г. С. М. /л.28 и сл./, както и нотариално заверена декларация по приложение №7а към чл.72 ал.5 ППЗЧРБ от името на Р. С. М., с която дава съгласие чужденецът А. Салама до изпълнение на наложните ПАМ съгласно ЗЧРБ да обитава жилището и на адрес [населено място],[жк], [улица] ет.5, ап.24Б /л.26 и 27/.

На 16.06.2023 е изготвена докладна записка до Директора на Дирекция „Мигрци“ МВР, с която е посочено какви документи са приложени към молбата за замяна на обезпечителната мярка, като се сочи налице хипотезата „опасност да се укрие“, предвидена като основание в чл.44 ал.6 ЗЧРБ за принудително настаняване в СДВНЧ,

а не на друга по-лека административна мяра, поради което е необходимо да бъде изпълнено условието на чл.44 ал.5 т.3 от ЗЧРБ, а именно-чужденецът да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането и в заключение се предлага проект на писмо за отстраняване на нередовности в 7-дневен срок.

На 16.06.2023 е изпратено писмо до А. Салама, с което същия е уведомен, че молбата му от 02.06.2023 не отговаря на условията по чл.44 ал.5 ЗЧРБ и чл.72 ал.5 ППЗЧРБ, тъй като декларацията от Г. М. не е по образец съгласно приложение №7 към чл.72 ал.5 ППЗЧРБ и декларацията от Р. М. не е по образец съгласно същото приложение, като липсва нотариална заверка на съдържанието на текста и не е представен национален паспорт на името на А. Салама. Указано е на Салама в 7-дневен срок да отстрани допуснатите нередовности, като в противен случай производството по молбата му за замяна на обезпечителната мярка ще бъде прекратено.

На 28.06.2023г. А. Салама, чрез адв. Т. И. САК, е депозирал молба до Директора на Дирекция „Миграция“ МВР С., с която представя декларация за осигуряване на жилище и издръжка от Г. М. по образец съгласно приложение №7 към чл.72 ал.5 от ППЗЧРБ. Относно декларацията на Р. М. се прави уточнение, че същата не декларира, че ще осигурява жилище и издръжка на А. Салама, поради и което не следва да представя декларация по образец №7 по чл.72 ал.5 ППЗЧРБ. Посочва се, че Р. М. е съсобственик на жилището, поради и което е представил декларация по образец съгл. приложение 7а към чл.72 ал.5 ППЗЧРБ в качеството си на собственик и законът не поставя изискване посочената декларация да бъде нотариално заверена. В молбата се сочи, че А. Салама не е искал замяна с третата обезпечителна мярка, поради и което не е необходимо представянето на паспорт, с какъвто той не разполага, което е и пречка наложената му ПАМ да бъде изпълнена.

На 05.07.2023г. е издаден отказ за замяна на обезпечителна мярка по ЗЧРБ с рег. № 536400-38625/05.07.2023г. на За Директора на Дирекция „Миграция“ МВР, с която чужденеца е уведомен, че молбата му за изменение на обезпечителната мярка няма да бъде удовлетворена, тъй като не са отстранени допуснатите нередовности в 7-дневен срок

При установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена е в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирано лице - адресат на отказа, засегнат неблагоприятно от него, доколкото наложената мярка принудително настаняване не и изменена с по-лека.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Отказът е издаден от компетентен административен орган по чл.44, ал.5 ЗЧРБ, съгласно заповед №2406/26.06.2023г. Спазена е писмената форма по чл.59, ал.2 АПК. Актът съдържа посочените в цитираната разпоредба реквизити.

Нормата на чл.44, ал.5 ЗЧРБ регламентира, че когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна и няма насрочени действия за предстоящото му извеждане, органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, или директорът на дирекция "Миграция" след преценка на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин разпореждат със заповед по ред, определен с правилника за прилагане на закона, изпълнението заедно или поотделно на някоя от следните обезпечителни мерки:

1. чужденецът се задължава да се явява ежеседмично в териториалната структура на

Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си;

2. чужденецът внася лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на закона;

3. чужденецът предава във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането.

Прилагането заедно или поотделно на алтернативите е обусловено от преценката, дали ли са пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна, насрочени ли са действия за предстоящото му извеждане и на трето място е нужно да се извърши анализ на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането.

Според ал.6 на чл.44 ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

Всяко решение относно наличието на фактическите обстоятелства, предвидени в чл.15, пар.6 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни трябва да бъде предшествано от нова проверка дали са налице материалните предпоставки, въз основа на които е постановено първоначалното задържане. Това изискване е във връзка с разпоредбата на чл.15, пар.4 от Директивата в частта, в която се регламентира, че когато стане ясно несъществуването на условията по пар.1, задържането престава да бъде оправдано и лицето трябва да бъде освободено. Това налага преценката съществува ли още опасност от укриване и дали по отношение на него могат да бъдат наложени по-леки мерки. Според чл.3, т.7 от Директивата за връщането, „опасност от укриване“ е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие.

Според легалното определение, дадено в § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ „опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 и 3“ е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Законодателят, без да е направил лимитативно изброяване, е посочил примерни факти и обстоятелства, които във всеки един конкретен случай, с оглед на доказателствата, могат да формират обосновано предположение, че по отношение на гражданина на третата страна е налице опасност от укриване.

Съдът споделя извода на ответника, че по отношение на жалбоподателя е налице опасност от укриване, а искането за замяната на принудителното настаняване в СДНВЧ с обезпечителна мярка по чл.44, ал.5 ЗЧРБ е с цел освобождаването му от дома. От данните в преписката се установява, че жалбоподателят не притежава документ за самоличност и не желае да се завърне в страната си на произход Л.,

поради и което е налице опасност от укриване. В този смисъл съдът не споделя изложените в жалбата аргументи, че изискваният валиден паспорт не е необходим, тъй като с молбата на А. Салама не се иска замяна с обезпечителната мярка по т.3 и е необходимо същия да бъде представен. Като допълнителен аргумент е изложеното от ответника, че следва да бъде обсъдена и хипотезата за замяна на обезпечителната мярка именно с тази по т.3 на чл.44 ал.5 ЗЧРБ. При липсата на един от изискуемите документи и при неотстраняване на посочената нередност от страна на жалбоподателя, правилно административният орган е приел, че молбата му за изменение на обезпечителната мярка няма да бъде удовлетворена и е издал обжалвания отказ.

С оглед на изхода от спора, на ответника се държи присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/лева, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град,11-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. Салама ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Л., против отказ с рег. № 536400-38625/05.07.2023г. на За Директора на Дирекция „Миграция“ МВР, за замяна принудителното му настаняване в СДНВЧ с налагане на обезпечителна мярка по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА А. Салама ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на Л., да заплати За Директора на Дирекция „Миграция“ МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: